

Formanden: Maa jeg bemærke, at det ikke forekommer mig, at der foreligger noget Endringsforslag af den Besskaffenhed, som den ærede Finantsminister sidst omtalte.

Finantsministeren: Ja, jeg beder om Tilgivelse for, at jeg har taget seil. Der er kommet et tidligere Afstryk i mine Hænder, og jeg har den Fornøielse at erfare, at de Bemærkninger, jeg i den Henseende tidligere har havt Leilighed til at fremsætte for det ærede Thing, have fort til, at man har frafaldet Fordringen om at nægte den omtalte Embedsmand Contourhold.

Ordføreren: Maa jeg kun sige, at det ikke er de Bemærkninger, som den høitærede Finantsminister har havt Leilighed til at gjøre overfor Thinget, men dem, han har havt Leilighed til at gjøre overfor Udvalget, som have bevirket, at dette ikke har stillet Forslag derom. — Med Hensyn til det Foreliggende skal jeg ikke sige videre, end at Udvalget med Hensyn til saadanne ganske særlige Brancher er gaaet ud fra, at den, der staaer i Spidsen for dem, bør have kongelig Ansættelse, men Andre ikke. Det er den Stilling, vi indtog med Hensyn til Lovforslaget om Lønninger for Fyrvæsnet, og det er den, vi indtage her, idet vi foreslaae, at de, der staae i Spidsen for Stempelpapirforvaltningen og Glasseloteriet, bør have kongelig Ansættelse; men at de under enhver af dem sorterende Embeder ere af den Besskaffenhed, at de ikke fordre kongelig Ansættelse for at blive bestyrede paa en tilbørlig Maade.

Finantsministeren: Seg vil kun sige, at ogsaa her kunde jeg forsaavidt gjerne være enig med det ærede Udvalg, i Principet, naar man da vilde være enig med mig i, at kongelig Ansættelse og deraf følgende Pensionsret ere saa betydelige Lønningsmidler, at man, naar man bortskæerer dem, maa være villig til at forhøje Lønningen. Er man det, skal der ikke fra min Side være Noget i veien for at henvise disse Godtfolk til selv at sørge for deres Alderdomsforsørgelse. Naar man derimod ved at borttage den kongelige Ansættelse indskrænker de Lønninger, der ere fastsatte for dem ved

kongelige Regulativer og under Hensyn til, at de skulde have kongelig Ansættelse, er dette en saa betydelig Forringelse af deres Vilkaar, at jeg ikke kan tage derimod, hvis man ikke paa anden Maade, saasom ved Gageforhøielse, sørger for at give dem Bederlag.

Ordføreren: Det Lønningsregulativ, til hvilket den høitagtede Finantsminister henviser, er af 11te Juni 1849, og det er fastsat ved kongelig Resolution, uden at være tiltraadt af nogen bevilgende Myndighed. Det er fastsat ved allerhøieste Resolution paa en Tid, da vi endnu ikke havde faaet nogen bevilgende Myndighed indført; thi vel er det, som sagt, af 11te Juni 1849, men det er altsaa givet kun 6 Dage, efterat Femtejuni-Grundloven var understrevet, og der var da factist ingen bevilgende Myndighed.

Finantsministeren: Det er gennem en Række af Aar stadsfæstet af den lovgivende Magt gennem Finantsloven, idet der, vel at mærke, har været Vacance i adskillige af disse Stillinger i den Tid, jeg har havt den Ære at forelægge Budgetterne for Folkethinget.

Ordføreren: I Folkethinget har man faare nødig paa Finantsloven villet komme ind paa at nedsætte Lønninger, idet man er gaaet ud fra, at dette rettest bør skee ved nye Lønningslove.

Da Ingen yderligere begjærede Ordet, gik man til Afstemning, hvorved

1) Forslag under Nr. 1 til § 1 af Udvalget:

§ Linie 2 forandres „1,600 Rd.“ til „1,500 Rd.“

vedtoges med 57 Stemmer mod 2.

2) Forslag under Nr. 2 til samme Paragraph af Samme:

§ samme Linie forandres „200 Rd.“ til „100 Rd.“

vedtoges med 55 Stemmer mod 3.